

Μηνναῖον - ΤΗ ΙΖ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ
Μεγάλου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις
μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις
ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε,
τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν
οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις
μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις
ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε,
τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν
οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς
ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ένώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ
ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 13. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τὴν ψυχὴν σου δεσμεύσας πόθῳ
Χριστοῦ, τὰ γεῶδη μισήσας πάντα σαφῶς,
ἠυλίσθης Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι·

τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος
ἔνδοξε, ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς
διέλαμψας· ὅθεν καὶ τὸν γνώφον, διαβάς
τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας,
τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων ὁ
πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πτισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ,
συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ,
τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον
κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν
πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων,
καὶ πλάστην καὶ Κύριον. Ὅθεν δυσωπῶ σε,
Παναγία Παρθέने, ῥυσθῆναι πταισμάτων
μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ
προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα
Παρθέने ἀγνή τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι
δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις
πανύμνητε.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 14. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις
τιμήσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς
προσβολὰς τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας
καὶ στερόα̃ς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ
καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον
ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ
νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. α'.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, ἣν
προεκήρυξαν πάντες οἱ δικαιοτάτοι, καὶ ὁ
Προφήτης Δαυιδ, Ὁρος ἀλάξευτον, καὶ
Δαυὶδ ὁ μελωδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς
λοιποῖς, Βάτον καὶ Στάμνον καὶ Ῥάβδον,
Νεφέλην Πύλην καὶ θρόνον, μέγα Ὁρος
ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Ὁ Πολυέλεος.

Ψαλμὸς ΡΛΔ' (134).

Ψαλμὸς ΡΛΕ' (135).

Ἐκλογή

Ἐκλογὴ εἰς Ὁσίους

Τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλούϊα.

1. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ
προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς
μου. Ἀλληλούϊα. (39:2)

2. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου. Ἀλληλουϊά. (39:3)

3. Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ἠϋλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἀλληλουϊά. (54:8)

4. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ἀλληλουϊά. (101:8)

5. Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος, ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἀλληλουϊά. (41:4)

6. Τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον. Ἀλληλουϊά. (108:24)

7. Λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω. Ἀλληλουϊά. (6:7)

8. Ἐπλήγην ὥσεί χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου. Ἀλληλουϊά. (101:5)

9. Ὅτι ἐπελαθόμην, τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀλληλουϊά. (101:5)

10. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὅστούν μου τῇ σαρκί μου. Ἀλληλουϊά. (101:6)

11. Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου, ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Ἀλληλουϊά. (16:4)

12. Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. Ἀλληλουϊά. (62:2)

13. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου, ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἀλληλουϊά. (68:4)

14. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου. Ἀλληλουϊά. (128:1)

15. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδύομην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου. Ἀλληλουϊά. (34:13)

16. Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Ἀλληλουϊά. (4:4)

17. Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. Ἀλληλουϊά. (36:28)

18. Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ἀλληλουϊά. (96:10)

19. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Ἀλληλουϊά. (149:5)

20. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ἀλληλουϊά. (115:5)

21. Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Ἀλληλουϊά. (149:1)

22. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ, οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιοσύνης αὐτοῦ. Ἀλληλουϊά. (29:5)

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών,
τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβών,
ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ
σου· καὶ σαρκὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμος
γενόμενος, τοῦ Ἁγίου γέγονας, συνόμιλος
Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς
λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας,
τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε Ἀντώνιε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Ἦχος δ'. *Ἐπεφάνης σήμερον.*

Τῷ φωτὶ λαμπομενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς
ἀστήρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς,

καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ
ψυχῇ προσιόντας σοι.

Καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. *Ἐπεφάνης σήμερον.*

Ἐπελεύσει Πνεύματος, τοῦ Παναγίου,
τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον
φωνῇ, Ἀγνὴ Ἀγγέλου συνέλαβες,
Θεοκυήτορ, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 115.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
δούλου αὐτοῦ. (δὶς)

Στίχ. *Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;*

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
δούλου αὐτοῦ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δύς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐαγγέλιον πάνσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ωραίας πύλης) (ια' 27 - 30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃς ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ

κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν

με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων
σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας,
τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν
βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρόρησίαν ἔχων
πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτησαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυριδῶνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ Ὁσίου καὶ
Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ
Μεγάλου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν
σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Υἱοῦ διόδευσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ
τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς,
πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν·
ὦ Μήτηρ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν
δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθὼν με ταράττουσι προσβολαί,
πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν
ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ
Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ
γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ

σοῦ, ἀξιώσον, μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος,
τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς
αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ
τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου,
καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως
ὑμνήσω σε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, καινὴν
ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως
ᾤδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ
Σωτῆρος Τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις
προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Δόξα.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι Πάνσοφε,
καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ,
τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν
θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς
πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θείῳ
πυρακτούμενος ἔρωτι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρῶρήσιαν ἔχουσα,
πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον,
τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ
Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύση, κινδύνων
σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον
δοξάζοντας.

Ὡδὴ α'. Καταβασία. Ἦχος γ'.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος,
ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοπονητοποροῦντι,

καὶ θεαρέστως μέλποντι. Αἰσώμεν τῷ
Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡιδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ, σὺ με στερέωσον,
ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

(δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς
τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σὺ με
κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνη πανύμνητε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν
τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην,
διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν
ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας,
μόνη πανάχραντε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν
αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον,
πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς
δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα,
Θεομακάριστε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σὺ μοι
βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ
σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερέωσας κατ' ἀρχάς.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ
διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν
φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδρὰν, καταστολὴν
Αντώνιε, περιεβάλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου
ἱμάτιον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων
θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς
μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς
ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ
εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Δόξα.

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχάς, τοῦ σκότους καὶ
ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόνω,
τροπαιοῦχος νικητής, Αντώνιος ἐγένετο,
τῶν ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ μοναζόντων τὸ
καύχημα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς
ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ
κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν
ὁδήγησον, ἡ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα
μόνη τῷ κόσμῳ σου.

Ὡιδὴ γ'. Καταβασία. Ἦχος γ'.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τὸν Σταυρόν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ,
καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν
νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ
θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη
ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν
τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων ἀμοιβὴν
ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ
πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ,
ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ,
δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλητοῦ
Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχροὺς
καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον ἐν

γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων,
κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον,
δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε·
δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω
μεθέξεως ἀξιώσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου
πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδιὴ δ'. **Ἦχος πλ. δ'.** **Ὁ Εἰρμός.**

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν ταραχόν, ἢ
τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ
τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν
πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον,
ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ
τὸν εὐσπλαγχνον κήσασα, καὶ Σωτῆρα
πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν
δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν
ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς
σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι
σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης,
ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. *Σὺ μου ἰσχύς.*

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θείᾳ χρησάμενος,
πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν

Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτήν, ἐπεστηριγμένον, καὶ
δωρεὰς διανέμοντα, χειρὶ πλουσιωτάτῃ, τοῖς
Πιστῶς μελωδοῦσι. Τῇ δυνάμει σου δόξα
Φιλάνθρωπε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλος Θεῷ, καθιερώθης Ἀντώνιε, μόνος
μόνῳ, πάνσοφε ἐνούμενος, δι' ἀρετῆς, καὶ
καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς
ἀξιούμενος, τῆς γῆς καὶ τῶν γηγῆνων·
ἀποστάς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὗρες
ἀπόλαυσιν.

Δόξα.

Νοῦν καὶ ψυχὴν, κεκαθαρμένος
Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν
ψυχόλεθρον, καὶ μηχανάς, δόλους τε
πικρούς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν
ἐφανέρωσας· παθῶν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ
μαθῶν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τὰ πλήθη
Πανόλβιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα
δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν
διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ
Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ Τεκούσῃ, γενόμενον
ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ
ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει
δωρήσασθαι.

Ὡδιὴ δ'. Καταβασία. Ἦχος γ'.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου
Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ
ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος,
ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ
πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδιὴ ε'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου
Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.
(δίς)

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον, Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν
καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα
χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν
αἴτιον.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε
Ἀγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν
εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων
μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς
λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ
προαιώνιον.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν
ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ
τὴν υἰεῖαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα
βλέποντα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε,
καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, τῶν ψυχῶν
Τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων,
τὰς ἀνόδους ὁρᾶν κατηξίωσαι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα
βλέποντα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε,

καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, τῶν ψυχῶν
Τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων,
τάς ἀνόδους ὁρᾶν κατηξίωσαι.

Δόξα.

Ἰαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων
ποικίλων δεδῶρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων,
ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν Σοφέ· τὴν γὰρ
φύσιν Πάτερ, νενικηκώς τῶν ὑπὲρ φύσιν,
χαρισμάτων μετέσχεσ τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ
προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, δόξη,
τῇ σῇ θεία ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν·
σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν
πηγάξεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Ὡιδὴ ε΄. Καταβασία. Ἦχος γ΄.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν
θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης
δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ
γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς
ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡιδὴ ζ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τάς θλίψεις, ὅτι κακῶν
ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
Ἄϊδι προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε. **(δίς)**

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν,
ἐαυτὸν ἐκδεδωκώς τῷ θανάτῳ, τὴν
τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν,
κατασχεθεῖσαν, Παρθέने, δυσώπησον,
τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν
κακουργίας με ῥύσασθαι.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι,
καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθέने,
τῶν πειρασμῶν διαλύουσας ὄχλον, καὶ
ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσας, καὶ δέομαι
διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου
ῥυσθῆναί με.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα,
καὶ ψυχῶν σε παντελῇ σωτηρίαν, καὶ
πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ
φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα,
καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων
διάσωσον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ
οὐκ ἔστιν ἰασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν
καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν
νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἀπαλῶν
ἐξ ὀνύχων ἀναλαβῶν Θεόφρον, μέχρι
τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς,
στέφανον εἵληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ
πάντων Βασιλεύοντος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἀπαλῶν
ἐξ ὀνύχων ἀναλαβῶν Θεόφρον, μέχρι
τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς,
στέφανον εἵληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ
πάντων Βασιλεύοντος.

Δόξα.

Ἐχοντες πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευτὴν
σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν
φροντίδων, καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον,
καὶ μεσίτην εὐμενῇ, πάντων σφζόμεθα τῶν
κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑψωσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν
τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ
θείᾳ, καὶ Πατρὸς ἐν ἰσότητι, καθορώμενον
Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἄνευ
σπορᾶς κυοφορήσασα.

Ὡδὴ C'. Καταβασία. Ἦχος γ'.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς
ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέσθη. Ἐκ
Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικούς θορύβους ἀπώσάμενος,
ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν
Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον
Ὅσιώτατε, σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν,
Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας,
ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν,
γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας
φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων,
καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν,
θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν τοῖς ἐρήμοις,
τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρῶτατα, γνώσεως
χάριν εἵληφας· ἦν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε
μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ
Μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ
Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ
Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ Σκῆττει τῆς
Βερροῖας ἀσκήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Ἀχιλλᾶς ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς
βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων,
ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αωλῆ' (1838).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδιὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες
Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τῇ πίστει
τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου,
κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας
Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς
Παρθένου, κατὰ κησας τῷ κόσμῳ, ἦν
προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας,
Μῆτερ ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν
πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν
πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν
ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον
ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς
κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν
ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ
προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ,
θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστόν,
ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φιάλαι πεφύκασι, τῶν ἀρωμάτων
αἱ σιαγόνες σου, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ
σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος,
τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φιάλαι πεφύκασι, τῶν ἀρωμάτων
αἱ σιαγόνες σου, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ
σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος,
τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου
σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην,
τῆς πονηρίας Πάτερ εἰργάσατο, καὶ
Μοναζόντων ἀλείπτῃν κραυγάζοντα·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν·
ἀνευφημήσωμεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις,
ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς
ἐκ χειμάρρου τῆς θείας χρηστότητος· ἦν
εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίζομεν.

Ὡδιὴ ζ'. Καταβασία. Ἦχος γ'.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας
θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ,
ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν,
εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁρολογίου - - -

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ η΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὕμνοῦσι,
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὕμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους,
μὴ παρίδης Παρθέने, ὕμνουντας, καὶ
ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις
τοῖς πιστῶς ὕμνοῦσί σε Παρθέने, καὶ
ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις,
καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθέने, ἵνα σε
δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς
ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθέने·
ὅθεν σε ὕμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον, ἐν
νηστείαις τὸ εὐτονον, τὸ καρτερικόν, ἐν
πειρασμοῖς κτησάμενος, νοὸς καθαρότητι,
ἐπὶ γῆς ὡς Ἄγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ
Θεῷ ἀνεβόας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετηρίαῖς Ὅσιε, δεήσεσι χρώμενος,
σὺ διηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες,
πρὸς ὕψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων
βρόχους φυγών, ἐλευθερωθεὶς δέ, τῆς

αὐτῶν τυραννίδος, θεόφρον ἀναμέλπεις·
ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ
τρόπαιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων
ἔστησας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν
συστήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ
πολιτείᾳ, βοῶντος· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς
εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεογεννήτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου
τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς οὐλὰς
ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ
πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς,
ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις· πρὸς σέ γὰρ
ἀνακράζω, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, καὶ σέ
ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὡδὴ η΄. Καταβασία. Ἦχος γ΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
προεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον.
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὡρολογίου - - -

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ
διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθέने Ἀγνή, σὺν
Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης,
ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον,
ἀφηρηκότα Παρθέने, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον,
Παρθέने, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ
πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην,
ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ
προσφευγόντων, γενοῦ Παρθέने, καὶ τεῖχος
ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη, καὶ
ἀγαλλίαμα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον,
Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας
διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ
καταγγέλλοντας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας,
ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ
ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σου Ἑορτὴ
παμμακάριστε Πάτερ Ἀντώνιε πλήρης
χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς,
πλήρης Ἁγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας
καὶ φωτισμοῦ· καὶ νῦν σε κεκτημένοι,
ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην
ἀγαλλόμεθα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ παύσῃ ἱκετεῦων τὸν Λυτρωτὴν,
πανσεβάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς
εὐλαβῶς, μνήμην σου τελοῦσι τὴν
Ἱεράν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν
τῶν χαρισμάτων διανομήν, τὴν θείαν
προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ
αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα.

Ἰσαγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν
ἰσαγγελον εὗρες φαιδρότητα· τῆς γὰρ
αὐτῶν, θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς, ἐν
μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλη
διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς
στεφηφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σποράς, τὸν
τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ,
ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός, ἄνευ
φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν
μητρικῶν· διὸ σὲ Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ
καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος γ'.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν
Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς
ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον
κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ
τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ
πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ,
μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἑξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος β΄. *Γυναικες ἀκουτίσθητε.*

Καινὴν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις
ἐκ νεότητος, ἀναλαβὼν θεοφόρε, ταύτην
θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὥδευσας,
νόμῳ καινῷ πειθόμενος, Χριστοῦ, καὶ
πρῶτος πέφηνας, καθηγητὴς τῆς ἐρήμου,
καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἔτερον.

Ἦχος γ΄. *Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.*

Φωστήρ φωστήρων γέγονας, Μοναστῶν
δὲ ἀλείπτῃς, καὶ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε,
οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἶα
γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, τὰς τῶν
δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀρρώγόν,
κεκτημένους τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν
καθαιρέτην.

Ἔτερον.

Ἦχος γ΄. *Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.*

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων
τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ
κόσμῳ ἐδείχθης, φωστήρ ἀειλαμπέστατος,
καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε θεοφόρε,
Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἢ καλλονή,
καὶ τῶν Πατέρων ἢ δόξα.

Θεοτοκίον.

Ἦχος γ΄. *Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.*

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε
Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα,
προστασίαν αἰτοῦμεν, οἱ θλίψεσι
συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου
ταῖς τρικυμίαις· στηῖσον αὐρας τῶν παθῶν,
καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε

αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρά. Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ
Χριστοῦ, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ
τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας,
καὶ τὰς ἐρήμους, πόλεις ἀνέδειξας,
διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου. Ὡ
παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, διὸ
Χριστόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἐλεθῆναι
ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως
ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδόλως
πτοούμενος, προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος,
τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὅσιε·
ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἠδάφισας.
Ὡ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου πρῶταρχε,

διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ
μακαρίζομεν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πίστει συνελθόντες πάντες σε,
ὡς Ἀσκητὴν τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν
Ἀντώνιε· γεγηθὼς γὰρ ὠδευσας, ἐν
ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητῆς τε ταύτης
ἐγένου πιστός· ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς
κραυγάζομεν. Ὡ παμμακάριστε, Μοναστῶν
τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως
ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέστῳ
στοργῇ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν
ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας,
αὐτὸν θορύβους, ἐκκλίνας ἅπαντας,
καὶ μόνος τούτῳ, μόνῳ ὠμίλησας, νοῖ
ἐνούμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος, ᾧ
καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν
ἀνυμνούντων σε.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ'.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι θεσπέσιε,
τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν
δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων,
τῆς ἁνῶ Ἱερουσαλήμ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ
τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα
κομισάμενος, ταῖς οὐρανίαις συναγάλλῃ,
ταξιαρχίαις Παμμακάριστε, τῶν αἰώνιων
ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας
οἰκῆτωρ γενόμενος. Ἀλλὰ πρέσβευε
θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων,

εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Οκτωήχου - - -

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις
μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις
ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε,

τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν

ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου

Ἄγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἔκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν
καὶ ἀμόμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,

προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμὴν.)